

Máltai Hírek

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja
XX. évfolyam :: 3. szám :: 2014. szeptember

**Czibere Károly:
Nincs külön útja
a cigányságnak**

**Balog Zoltán:
A legjobb szociálpolitika
a megelőzés**

Befogadás Napja

**Egy árvízi önkéntes
naplójából**

Mobile

1350

a Máltai Szeretetszolgálat adományvonala
Hívásával 250 forinttal támogatja
a Szeretetszolgálat tevékenységét.

rendi hírek

Hollandiában tartották a harmincegyedik Nemzetközi Nyári Táborot

Harskamp,
2014 augusztus

Több mint ötszázan vettek részt a Máltai Rend 31. alkalommal megrendezett nemzetközi mozgáskorlátozott táborában.

Egy felejthetetlen élmény. Így írják le a résztvevők a Máltai Rend fogyatékkal élő fiatalok számára szervezett nemzetközi nyári táborát. Ahogy ez már folyamatosan harmincegy éve történik, a Rend tagjai és önkéntesei 23 országból jöttek össze – Kanada először vett részt – egy intenzív tevékenységgel eltöltött hétre, hogy ellássák 200 fogyatékos kortársukat, ledöntve fizikai és szellemi határokat.

Hollandia szívében vagyunk, Amszterdamtól 50 km-re délkeletre. Itt, a harskampi laktanyán – a De Veluwe Nemzeti Park körzetében – szervezte a Holland Egyesület a 2014. évi táborot, a holland védelmi minisztérium együttműködésével. Két év kemény munkára és több száz önkéntes elkötelezettségére volt szükség, hogy minden részletében aprólékos figyelemmel megszervezzék a táborot. Több száz külön rendezvény, kezdve egy amszterdami városnézéssel a csatornákon hajózva, az Arnheimi szabadtéri múzeumig, ami valódi történelmi emléke Hollandiának. És játékok, táncok, versenyek és túrák.

A díszvendég Fra' Matthew Festing, a Máltai Rend Nagymestere volt, aki a tábor narancssárga ingét magára öltve, végig-

látogatta a résztvevőket, megállt mindenkiel beszélgetni, kezét fogni és „pózolni” az elkerülhetetlen fényképezéshez.

Nem hiányoztak az egyházi liturgiák sem. A Deventeri Broederen templomban, a több mint 500 résztvevő jelen volt a szentmisén, amelyet a Máltai Lovagrend prelátusa, Angelo Acerbi érsek celebrált. A főpap a szentbeszédében felidézett néhányat a jelenlegi időket sújtó emberi tragédiák közül: az ukrajna-i háború, Irak és Szíria keresztényüldözései, a palesztin-izraeli konfliktus. Háborúk, amelyek sok szenvedést okoznak, főleg a leggyengébbeknek – és amelyek következményeinek enyhítésére a Máltai Rend folyamatosan segítséget nyújt a jövőben is.

A táborban 24 fős magyar küldöttség vett részt, Lázár Alpár vezetésével, 10 mozgássérült fiatallal, 11 betegkísérő segítővel és két egészségügyi szakápolóval.

A tábor zászlaját a Máltai Rend Francia Szövetségének kezébe adták tovább; már dolgoznak a harminckettedik táboron, amely Brest város haditengerészeti bázisán, 2015 júliusában kerül megrendezésre.

Önbizalom-erősítő tábor

Augusztus utolsó hetében a szegedi Maty-éren rendezte meg idei Mozgáskorlátozott táborát a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

A máltai mozgássérült táborok a fogyatékkal élő emberek elfogadását és minél teljesebb beilleszkedését segítik. Ide családtagjaik, állandó kísérőik nélkül érkeznek a kerekesszékes, vagy akár halmozottan sérült emberek, segítők a feladatra felkészített fiatal önkéntesek. A közösen töltött egyhetes vakáció mindannyiuknak sokat jelent, a mozgásukban korlátozott emberek önbizalmat és megerősítést nyerhetnek, kísérőik pedig családjuk és ismerőseik körében is leszámolhatnak a sérült emberekkel kapcsolatos tévhitekkel, előítéletekkel. A táborban így két oldalról is bontják a sajnálat és a tudatlanság emelte láthatatlan falakat.

A kerekesszékesben élő emberek életében kevés olyan eseménydús időszak van, mint az egyhetes mozgássérült tábor. A találkozó résztvevői pozitív élményekkel töltődnek fel, jó példákat, követhető mintákat ismernek meg, igazi vakáción vesznek részt. Korábbi máltai táborokban arra is akadt példa, hogy az ismeretségből szerelem, majd házasság lett, többen pedig az itt szerzett pozitív élmények alapján vették a bátorságot, hogy főiskolára jelentkezzenek vagy munkát keressenek maguknak. Az ideai máltai mozgássérült táborba száz résztvevő érkezett.

tartalom

rendi hírek
Hollandiában tartották a harmincegyedik Nemzetközi Nyári tábor
2. oldal

Önbizalomerősítő tábor
3. oldal

Beköszöntő
3. oldal

befogadás napja
A Befogadás Napja
4. oldal

„Mert jövevény voltam”
6. oldal

interjú
A legjobb szociálpolitika a megelőzés
8. oldal

Nincs külön útja a cigányságnak
10. oldal

kitekintő
Máltai rendtagok roma integrációs programjai Szlovákiában
12. oldal

Humanitárius segély a gázai túlélőknek
13. oldal

a hit védelme
Magyar újpogányság
14. oldal

szolgálat
Egy árvízi önkéntes naplójából
16. oldal

A címlapon :: A zugligeti Szent Család templom a Befogadás Napján

beköszöntő

Kedves Olvasó!

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat idei jubileumi évének egyik csúcspontja a Zugligetben ünnepelt Befogadás Napja volt, melyen a 25 évvel ezelőtti keletnémet menekülttábor megnyitására emlékeztek a résztvevők. Az augusztus 14-én és 15-én, nagy médiavisszhang mellett lezajlott kétnapos program súlyponti elemeiből találnak ízelítőt a 4-7. oldalon.

Az MMSz az elmúlt 25 év alatt a szociális gondok kezelésében hazánk számottevő tényezőjévé vált. Tevékenységét a Kormány támogatja, és keresztény hiten alapuló elkötelezett munkájára, mint példamutató elemre számít is. A Balog Zoltánnal, az emberi erőforrások miniszterével és Czibere Károly szociális államtitkárral készített interjúnkban erről és a rászorulóknak megsegítésével kapcsolatos kormányzati stratégia irányelveiről is olvashatnak a 8-11. oldalon.

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége Szlovákiában élő tagjainak példamutató romagyerek-integrálási projektjeiről a 12. oldalon, a fiatalok rászorulókat segítő máltai elkötelezettségű törődéséről – az ismét nagy sikerrel zárult nyári mozgássérült táborok kapcsán – a 2. és 3. oldalon találnak rövid beszámolót.

Jó olvasást kívánok!

Tisztelettel,
WETTSTEIN JÁNOS

A Máltai Rend magyarországi kommunikációs vezetője

befogadás napja

A Befogadás Napja

Huszonöt évvel ezelőtt egyik napról a másikra egyszerre csak felrobbant a mi kis megszokott életünk – mondta Vecsei Miklós alelnök a Befogadás Napján tartott sajtótájékoztatón. – Én Imre atyához jártam hittanra, már tíz éve. A hírekből tudni lehetett, hogy rengeteg keletnémet van Magyarországon. Azután Imre atya azt mondta, hogy akkor itt a kertben tábor lesz. Minden megváltozott, nemcsak a templomi közösség élete, hanem a nagyon-nagyon fiatal Máltai Szeretetszolgálat élete is.

– Ma, a Befogadás Napján, a 25. évfordulón arra emlékeztünk, ami meghatározza a mi gondolkodásunkat, meghatározza a mindennapi programjainkat, életünket – mondta

Kozma Imre atya. – Ez a fogalom: befogadás, valójában mindent kifejez. Nem tudom, volt-e erről fogalmuk azoknak a keletnémeteknek, akik éppen itt, a mi templomunk előtt vertek tanyát. Lakókocsik tömege és a templommal szembeni kis parkban sátrak sokasága sorakozott. Itt találkoztak ők a zugligeti egyházközség tagjaival. Akkor ez a közösség újraéledt, és megtanultunk valamit, a legfontosabb igazságot: ember a másik embernek testvére és előítéletek, ellenérdekek embereket egymástól nem választhatnak el.

Felépült itt egy olyan közösség, amelyben senki nem maradt magára. Ezek az emberek szólították itt a keletnémeteket, ezek az emberek hívták őket be az utca másik oldalán lévő lakásaikba, hogy ruháikat kimoshassák, hogy tisztálkodhassanak, és valamilyen módon megsejtsenek valamit a mi befogadó szeretetünkől. Senki nem szólította ezeket az embereket, ezek belső késztetésre tettek, amit tettek.

Kozma Imre atya felidézte, hogy augusztus 13-án este a nyugatnémet nagykövetség konzulja eljött hozzá a templomba, miközben a követség első titkára a repülőtéren várta Csilla asszonyt, és mindkettőjüknek ugyanazt a kérdést tették fel: tudnak-e segíteni a keletnémet menekültek befogadásában?

– Augusztus 14-én fölvettem a telefont és elindult az első tábor szervezése. Csilla asszony a kölni, a müncheni, az esseni és a

paderborni máltaiakat hívta, hogy segítsenek. Valami csoda folytán már az első este körülbelül kilencszáz- kilencszázötven embernek tudtunk biztonságot nyújtani itt a templomkertben. Nekünk csak egyetlen gondolatunk volt, kinyitni a kapukat, kinyitni a szívünket, kockázatra nem gondoltunk. Erre a kockázatra később figyelmeztettek bennünket, de úgy gondolom, hogy minden döntés kockázatot jelent, és ez a döntés sokak számára az életet jelentette. Nem csupán azoknak, akiket befogadtunk, hanem azoknak is, akik segítettek. Hiszen szükségünk van arra az élményre, ami akkor támad a szívünkben, amikor jót teszünk, amikor segítünk valakinek.

A sajtótájékoztató résztvevői részleteket láthattak a kormányzati támogatással készült, Kitért kapuk című filmből. Balatoni Monika,

Csilla von Boeselager-Díjat kapott Németh Miklós

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Elnöksége a szervezet fennállásának 25. évfordulóján díjat alapított a Szeretetszolgálat társalapítója, Csilla von Boeselager emlékére. A díjjal a befogadás szellemiségére hívja fel a figyelmet a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. Csilla von Boeselager személyes életútja, döntései és tettei, megtalált és vállalt küldetése mind a befogadás keresztény példáját jelenítik meg. A díjjal Csilla asszony örökségének méltó megőrzéséről, és a befogadás keresztény üzenetének megjelenítéséről kíván gondoskodni a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A díjban olyan emberek részesülhetnek, akiknek életútjában meghatározó szerephez jut a befogadás szellemisége. Az első évben Németh Miklós volt miniszterelnök vehette át az elismerést.

a Külgazdasági és Külügyminisztérium kulturális diplomáciáért felelős államtitkára a film kapcsán elmondta, olyan alkotást kértek, amit a politika nem tud elmondani a huszonöt évvel ezelőtti eseménysorozatról. Azokat az emberi pillanatokat, azokat az emberi sorokat mutassák meg ebben a filmben, amelyek meghatározták a mintegy 50.000 keletnémet életét.

– Az idő kereke halad, és ahogy a hajszálaink egyre őszebbek lesznek, úgy egyre inkább eltűnnek az élők sorából azok, akik emlékeznek, és akkor nem marad más, mint a könyv, az írás, a film, a filmkocka – mondta Balatoni Monika. – Különös hangsúlyt kell fektetni arra, hogy a 25 évvel ezelőtti Magyarország büszke és sikeres szerepvállalása maradjon meg az utókor számára. Kozma atya mondta

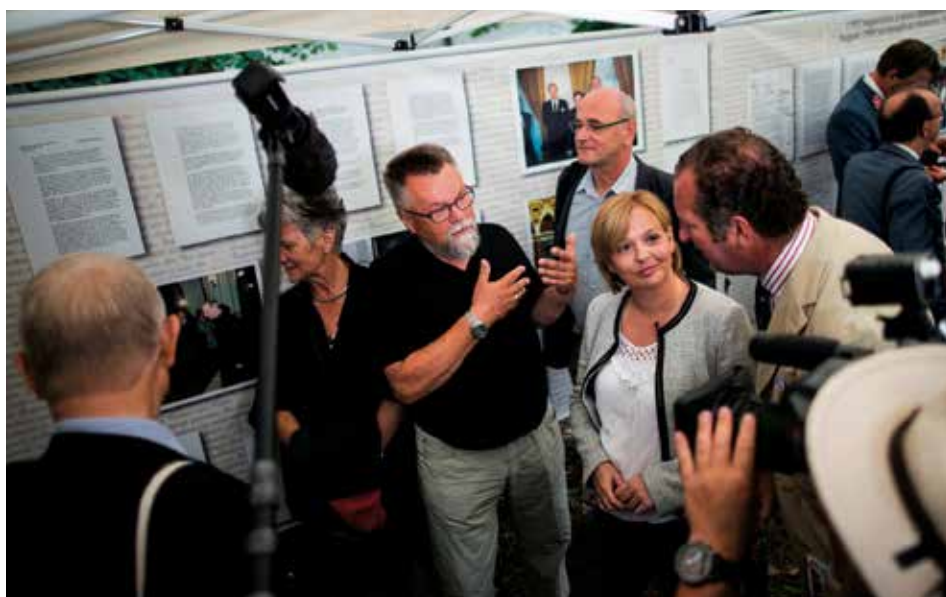

korábban, hogy a német konzul szerint Magyarországnak van a legnagyobb szíve. De az ország csupán egy definíció, egy fogalom, az országnak állampolgárai, egyénei és vezetői vannak, akik ebben a történelmi pillanatban mertek döntéseket felvállalni.

Bár Wallenberg úgy fogalmazott, hogy aki megment egy életet, egész világot ment meg, itt a lelkek megmentéséről is szó volt. Ami tulajdonképpen egyet jelentett akkor az étellel. Családok egyben tartásáról volt szó, itt komoly emberi pillanatok zajlottak 25 évvel ezelőtt, amire ma úgy látszik, hogy sokkal többen gyűltünk össze emlékezni, minthogy pusztán egy sajtóeseménnyé váljék – mondta Balatoni Monika.

A sajtótájékoztatón dr. Gerhardt Ferenc, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke bemutatta a Befogadás Napjára kiadott 2000 forintos emlékérmét.

– A Magyar Nemzeti Bank közel 70 esztendeje minden évben az ahhoz az évhez tapadó különleges esemény, személyek, teljesítmények emlékére érmet veret, és ezt az érmet a nemzetközi éremgyűjtő numizmatikai forgalomba bevezeti – mondta. – Nem volt kétséges, hogy nem hiányozhat a Máltai Szeretetszolgálat korszakalkotó cselekedetének megőrkötése, mégpedig oly módon, hogy ez az egész világon – de Európában feltétlenül – kézzelfogható emléktárgy legyen. Az érme 2000 Ft-os névértékű, réz és nikkelt ötvöze-

tével készült, súlya 24 g körül van, átmérője: 37 mm, széle: recézett. Az előlapon mi más lehet, mint az emberi szeretet, odaadás és feltétel nélküli segítőkészség jelene: Szt. Erzsébet egy kenyeret nyújt egy hajlott hátú idős embernek és ez a jelkép hűen tükrözi azt a cselekedet-sorozatot, amely 25 évvel ezelőtt ezen a területen, ebben a környezetben végbe ment. A hátlapján egy földgömb látható az előterében a Máltai Szeretetszolgálat emblémájával, fölötté az 1989-es évszám, a szélén a felső köriratban a Máltai Szeretetszolgálat, az alsó köriratban: a jelmondat: A hit védelme és a szegények szolgálata.

1. Vecsei Miklós, Balatoni Monika, Kozma Imre és dr. Gerhardt Ferenc sajtótájékoztatón
2. Német és magyar segítők találkozója
3. Uwe Schiller volt NDK menekült interjút ad a Magyar Televíziónak

befogadás napja

„Mert jövevény voltam”

Írta :: Kiss Péter
(Megjelent az Új Ember
katolikus hetilap 2014.
augusztus 31-i számában.)

*Egy kerekasztal-beszélgetés résztvevői
augusztus 15-én, az NDK menekültek egykori
táborának területén a múltidézés kivételesen
nehéz feladatára vállalkoztak.*

A nehézség egyrészt abból adódott, hogy nagyon régi, huszonöt évvel korábbi eseményekre kellett visszatekinteniük. Az emlékek ennyi idő után már gyakran megfakulnak, és a sok-sok azóta eltelt év módosíthatja is őket, hiszen amikor újra meg újra felidézük őket, mindig új szempontokat kapunk az értelmezésükhöz. A másik nehézség szemmel láthatóan, meghatározható módon az volt, hogy ami történt, az valamennyi résztvevő számára egyszerűen volt nagyon személyes és történelmi jelentőségű.

Joachim Jauer, aki 1989-ben a ZDF vezető kelet-európai tudósítója volt, már első mondataival történelmi kontextusba helyezte az egykori zugligeti eseményeket. Az NDK-ból a nyár folyamán tízezrek érkeztek Magyarországra, mert általánossá vált a remény, hogy innét Ausztrián keresztül Nyugatra távozhatnak. Visszatérni semmiképpen sem akartak, Magyarország pedig – noha az NDK ezt elvárta – nem volt hajlandó kitoloncolni őket. Az NSZK nagykövetsége – ott százötvenen fértek el – villámgyorsan megtelt a menedéket kérőkkel, és működésképtelenné vált, a menekültek körében pedig eluralkodott a tanácstalanság. Az NSZK alkotmánya csak egyetlen német állampolgárságot ismert el, így a nyugatnémet államot gondoskodási kötelezettség terhelte.

Wolfgang Wagner, az egykori táborvezető sokkal személyesebben beszélt, egykori találkozásainak emlékét idézte fel. Elsőként napi körjáratúkat, amelyek során mindig bátorításra váró honfitársakkal találkozott, akik tele voltak félelemmel, és gyakran mondták neki, hogy egyenruhás emberek velük még soha nem voltak annyira kedvesek, segítőkészek, mint a tábor

máltai munkatársai. Megdöbben, amikor azal szembesült, hogy sok menekült mennyire híján volt bármiféle lelki támogatásnak, és hogy mekkora hála ébredt bennük minden jó szó, biztatás hallatán. Sokan még a szüleiktől sem tudtak elköszönni, mielőtt elhagyták az NDK-t. Egy tizenhét-tizenkilenc év körüli lány például egy taxiból vágódott ki a tábor

kapujánál, és amint észrevette őt, a karjába esett, majd keservesen sírni kezdett. Mint kiderült, repülőgéppel érkezett, és szörnyű eseményeken ment keresztül: az NDK határőrök a legkíméletlenebbül megmotozták, a repülőről pedig gépfegyveres rendőrök még az utolsó percekben is elvittek utazni készülőket. A terror fojtogató légköre, amely még az utolsó NDK-beli pillanatokat is félelmetessé tette számára, szabaddála után sem engedte, hogy megnyugodjon.

Dr. Peter Freiherr von Fürstenberg, a Máltai Rend Német Szövetségének elnökhelyettese hangsúlyozta, hogy bámulatra méltónak találta azt a rugalmasságot és gyakorlatiasságot, amely Csilla von Boeselagert és Kozma Imrét jellemezte. Azt, hogy náluk általában olyan rövid volt az ötlettől a megvalósításig vezető út. Ennek példaként említette, hogy a zugligeti templom egykettőre képes volt átvenni a német nagykövetség bizonyos feladatait, és ennek érdekében a gyóntatófülkéket apró ügyfélszolgálati, útlevél-kiállító irodákká alakították át. A templom felajánlása karitatív célra egyenesen egy új német kifejezés, a „templomi menekült” születésének alapja lett.

1	2
3	
4	
1. A hálaadó szentmisét Erdő Péter bíboros, esztergomi-budapesti érsek celebrálta
  2. Negyedszázados emlékeket idéztek a kerekeasztal beszélgetés résztvevői
  3. A sajtótájékoztató után a vasfüggöny másának jelképes átvágásával kezdődtek a rendezvények
  4. Az idősebbeknek nosztalgikus emlék, a fiataloknak újdonság volt a Trabant vezetése.

Pomozsi István, egy menekülteket befogadó család fejének szavai képesek voltak felidézni a ma már történelminek érzett események hétköznapiakba ágyazott, családi vonatkozásait. Éppen akkor festették újra a lakást – emlékezett – ezért, amikor a vasárnapi misén Kozma atya arra kérte a híveket, hogy vállalják menekült családok elszállásolását, ők azzal jelentkeztek, hogy csak egy-két nappal később lesz szalonképes állapotban a lakás. De már másnap reggel csöngették az első vendégek: három egyetemista. Később egy házaspárt fogadtak be, velük mindmáig tartják a kapcsolatot. A pár tizenkét éves lánya kezdetől sokat játszott akkor nyolchónapos fiukkal, a férj pedig mise után a közeli erdőben többször is gombát szedett, amit aztán együtt készítettek el.

– Félünk még egymástól is, és csak nagyon óvatosan merünk a többi táborlakóval szóba állni, mert arra gyanakodtunk, hogy Stasi-ügynökök vannak köztünk. Nem érzékeltük, hogy mennyi ember munkája, mennyi szervezés és jó szándék tette lehetővé, hogy a tábor lakói lehetünk – mondta Uwe Schiller egykori menekült. A nyomasztó bizonytalanság a legerősebb emléke abból az időből, vallotta meg. És persze az az óriási felszabadultság-érzés, amely akkor töltötte el, amikor Csilla von Boeselager szeptember 11-én bejelentette, hogy a magyar állam engedélyezi a továbbutazásukat. Schiller úr megköszönt minden biztató szót, kedves gesztust, amelyet annak idején, a kétségek napjaiban menekülttársaival együtt kapott. És evangélikusként külön is megköszönte azt, hogy Kozma Imre hozzájárulásával annak idején úrvacsorás istentiszteleten vehettek részt a zugligeti templomban. Ez még mélyebb értelemmel töltötte meg számára az atya azon szavait, hogy a szeretet minden határt megszüntet ember és ember között.

1989: a jóakarát diadala

A rendszerváltásról, a keleti blokk összeomlásáról, az 1989-es demokratikus átalakulásról sokan sokféle szempontból írtak már, de alig emlékszem olyan munkára, amely kifejezetten a keresztény értékrend talapatáról vizsgálta volna a nagy fordulatot. Joachim Jauer könyvének alcíme – A keresztények mint a fordulat úttörői – Lengyelországot leszámítva talán minden másik érintett országban kisebbfajta mehökkenést kelthet. Bár kézenfekvő és nyilvánvaló, hogy Közép- és Kelet-Európában az antikommunista fordulat előkészítése és végrehajtása nem történetelhető volna meg hitvalló keresztények elszántsága, áldozatvállalása nélkül, ez a tény – különböző okokból – nem rögzült a demokratikus, jogállami átalakuláson átesett társadalmak tudatában. Ez a könyv a negyedszázada történetét felidézve világos összefüggésekre, egyszerű igazságokra mutat rá.

Manapság is gyakran hallani, hogy mi ütöttük ki az első téglát a berlini falból, ám kevesen tudják megmondani a jelképes mozdulat pontos dátumát. 1989. május 2-án jelentette be a határőrség – nyilván politikai jóváhagyással –, hogy elbontja a vasfüggőnyt az osztrák határon. Gyakran mesélik, hogy a kortársak többsége egyszerűen elsétál egy később történelmi jelentőségűnek bizonyult döntés, bejelentés mellett. Majdnem így történt huszonöt éve is, ám a vasfüggöny elbontásának üzenete hamar eljutott a címzetekhez, hála többek között e könyv szerzőjének, a ZDF kelet-közép-európai változásokról tudósító mozgékony riporterének.

A magyar határnyitás közvetlen hatással volt a keletnémet rezsimre. A németek számára államuk természetellenes megosztottsága feldolgozhatatlan lelki törést is okozott, a magyar döntéssel lehetővé vált újraegyesítés viszont egyszerre rajzolta át Európa térképét és szimbolizálta a szovjet tömb összeomlását. A német menekültek befogadása, Kozma Imre zugligeti közösségének áldozatvállalása a legszebb magyar keresztény, a befogadó Szent István-i hagyomány folytatása, a krisztusi tanításhoz méltó, irgalmas cselekedet. Egyben történelemformáló tett, aminek az évfordulóját ma ünnepelhetjük. (Részletek Szerető Szabolcs újságíró előadásából)

interjú

A legjobb szociálpolitika a megelőzés

Balog Zoltán miniszter az önzetlenségről, a szociális innovációról és a bölcsődétől az egyetemig tartó támogatásról

Egy társadalom nem lehet erős, ha szakadék van társadalmi csoportok között – szögezte le a Máltai Híreknek adott interjújában Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere, aki szerint a szociálpolitikának két alapvető feladata van: az egyik a segítségnyújtás, a másik a társadalmi szolidaritás megerősítése.

Egy társadalom nem lehet erős, ha szakadék van társadalmi csoportok között – szögezte le a Máltai Híreknek adott interjújában Balog Zoltán,

az emberi erőforrások minisztere, aki szerint a szociálpolitikának két alapvető feladata van: az egyik a segítségnyújtás, a másik a társadalmi szolidaritás megerősítése.

• **Milyen szerepet töltenek be a civil és az egyházi szervezetek a magyarországi szociális ellátásban? Mekkora a tényleges súlyuk a szociális ellátórendszer egészében? Nőtt vagy csökkent a civil és egyházi szerepvállalás az utóbbi években ezen a területen?** •

Ahhoz, hogy ezt a kérdést körültekintően megválaszoljam, érdemes visszamenni egy kicsit az időben, a rendszerváltoztatásig. 1989-ben arra volt szükség, hogy új erőre kapjon az egyházi oktatás, mivel az elnyomás évei idején korlátozták az egyházi intézmények számát, az egyházak társadalmi szerepvállalását visszaszorították. Ezt az egészségtelen helyzetet kellett helyreállítanunk. Azóta óriási fejlődés történt: jelenleg több mint 215 ezer gyermek tanul egyházi iskolákban. A szociális területen az egyházaknak hagyományosan jelentős a szerepe. Ez tükröződik mára a fenntartás szerkezetében is. Magyarországon jelenleg a több mint nyolcezer szociális és gyermekvédelmi intézményből ezer egyházi fenntartású – 2010-ben még csak 400 volt ez a szám –, vagyis hosszú utat jártunk be ezen a téren. Az

állam az évezredek pedagógiai tapasztalat és eredmény elismerése mellett tudja azt is, hogy az egyházak ma is képesek azt a többletet hozzáadni az oktatáshoz és a szociális munkához, amely az életre neveléshez elengedhetetlen. Az iskola sikerét sok mindenben lehet mérni, de az igazi siker a családokkal összefogva megtanítani a gyermekeket arra, hogy biztos alapokra építkezve tudjanak örömmel, szabadon élni.

• **Több vagy kevesebb civil vállal szerepet nálunk a rászoruló emberek megsegítésében, mint Európa más országaiban?** •

Magyarországon különös kihívás, hogy az önkéntes tevékenység jelentős része informális keretek közt zajlik. Készülnek ugyan magyarországi és európai uniós felmérések, melyek alapján az önkéntes tevékenységben az átlagot kissé meghaladó arányban vesznek részt a magyar felnőttek, de ezekből a számokból az eltérő fogalmak, módszertan és a különböző hagyományok miatt nehéz komoly következtetéseket levonni. Statisztikáktól függetlenül fontos azonban, hogy az önkéntesség legyen jelen mindannyiunk életében. Itt nem feltétlenül komoly vállalásokra kell gondolni, apróságokkal is sokat tehetünk egymásért. Az önkéntesség egyik legfontosabb jellemzője a saját döntésen

alapuló részvétel, de az ide vezető úton fontosak a fiatal korban szerzett tapasztalatok. Ezen keresztül ráébredhetünk, hogy önzetlenül segíteni jó. Ezt a célt szolgálja a kötelező közösségi szolgálat bevezetése a középiskolákban. Az eddigi tapasztalatok rendkívül kedvezőek.

• **Lát-e valamilyen különbséget a hívó közösségek által végzett karitatív tevékenység és a mások által végzett segítő tevékenység között? Ugyanazt a segítséget kapják-e a rászorulóknak önkéntes szolgálatoknál, mint a hasonló feladatot betöltő állami, önkormányzati intézményeknél?** •

Segítség és segítség között, ha jó szándékkal történik, nincs minőségi különbség. Az önkéntes szolgálatok ugyanazt a szolgáltatást nyújtják, mint a hasonló feladatot betöltő állami, önkormányzati intézmények: egy civil szervezetnek is ugyanolyan feltételeknek kell

megfelelnie, mint az állami, illetve önkormányzati intézményeknek, hiszen törvény szabályozza a közérdekű önkéntes tevékenységet. A hívő közösségek által végzett karitatív tevékenység többlete, ha lehet így fogalmazni, a vallás által képviselt értékek gyakorlati megjelenésében, talán szemléletmódjában nyilvánul meg. Könnyen lehet, hogy a hitből fakadó segítség egyben példamutatás is lesz: idővel azok, akiket segítettek, integrálódhatnak a hívők közösségébe, és maguk is segítőké válhatnak. De ez a különbség nem mennyiségi vagy minőségi; ez egyszerűen a segítők természetéből fakadó különbség lehet. Az állami szociális, művelődési, oktatási, egészségügyi intézményekben az önkéntesek alkalmazása elindult, a jövőben számos szociális intézmény bővíti szolgáltatásainak körét önkéntesek bevonásával.

• **Szociális segítségnyújtás alatt sokan – köztük döntéshozó politikusok, és a területen aktív szervezetek – még ma is elsősorban a segélyezést és az adományozást értik, és úgy gondolják, hogy a pénzbeli vagy a tárgyi segítség átadásával teljesítették a feladatot. Nem tart attól, hogy ez a fajta szemléletmód megoldás helyett csak konzerválja a problémát, és érdemben nem járul hozzá a leszakadók felzárkóztatásához? •**

A mindenkor szociálpolitikának két alapvető feladata van. Az egyik a segítségnyújtás: azokat a szervezeteket támogatjuk, amelyek a legközelebb vannak a rászorulókhhoz, mert így válik hatékonnyá a segítség. Ezért is ad a kormány a korábbinál több támogatást az egyházi, civil és karitatív szervezeteknek. Másrészt erősíteniünk kell a társadalmi szolidaritást: egy társadalom nem lehet erős, ha szakadék van társadalmi csoportok között. Ennek érdekében vezettük be a diákok már említett közösségi szolgálatát, támogatjuk az önkéntességet, megismertetjük a fogyatékossgal élő emberek helyzetét a társadalommal. És ezért része a Nemzeti Alaptantervnek a romák történelmének, kultúrájának oktatása is. Segítünk a megváltozott munkaképességűeknek munkát találni, és az általuk készített termékeket piacra juttatjuk. Ebbe a sorba illeszkedik a Szolidaritás Nagykövete program, a Segítő Vásár és a Rehabilitáció – Érték – Változás elnevezésű program, valamint számos olyan kezdeményezés, amelynek a kormány nem elindította, hanem támogatója volt. A társadalom szemléletformálásában az egyházak, a civilek és a karitatív szervezetek a jó példával elől járva megfelelő partnerek.

• **Az idén 25 éves Magyar Máltai Szeretetszolgálat sok esetben indult járatlan utakon, ilyen kísérlet volt például a jelzőrendszeres házigondozás magyarországi kipróbálása, az első kerekesszékvájtó műhely megnyitása, a hajléktalan embereknek, majd rászoruló családok gyerekeinek szóló szemüvegek készítése. Mennyire tartja fontosnak az útkereső kísérletezést, a mindennapos szükségletekre választ kereső újításokat? Van-e számottevő innováció a segítségnyújtásban? •**

Folyamatosan változik a világ, benne a segélyezettek szükségletei és a rászoruló társadalmi összetétele is, ezért folyamatosan változtatnunk kell a segítségnyújtás módjain is. Míg korábban a rászoruló csoportja viszonylag állandó volt, a szocialista kormányok által állított hitelesapda és a gazdasági, társadalmi és morális válság középosztálybeli családok tízezreit sodorta anyagi válságba. Más módot kell választani a segélyezésben számukra és mászt azoknál is, akik már esetenként évek óta az utcán élnek. Szociális területen az elmúlt időszakban számos innovatív, korábban teljesen ismeretlen segítségnyújtási módot vezetünk be. Ilyen a korábban említett Segítő Vásár, amelynek segítségével a termékek eladásával nem csak megőrizni tudjuk a munkahelyeket, hanem új munkahelyeket is teremtünk. A Szolidaritás Nagykövete programmal a nevelés részévé tettük a fogyatékossgal élő emberek nehézségeinek és örömeinek megismertetését. A hajléktalan-ellátásban már a pályázatokat is úgy írtuk ki, hogy azok lehetőséget adjanak a személyre szabott gondoskodásnak az orvosi ellátástól kezdve az életvezetési tanácsadástól az albérleti támogatásig. A nem újkéltű jelenségekre, így a munkanélküliségre is újszerű megoldásokat kínálnak. Ezek között a kormány közmunka programja a leginkább kiemelt, de a társadalmi felzárkózás területén – részben a Türr István Képző és Kutató Intézet – előremutató kezdeményezéseket indítottak.

• **A PAIRS program során nyolc ország tizennyolc állami és civil szervezete gyűjti a jó gyakorlatokat és a pozitív példákat a romák integrációjához, hogy működő európai minták, alkalmazható módszerek álljanak rendelkezésre. Az uniós programot a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vezeti. Hogyan látja a Magyarországon eddig megvalósult kezdeményezések mennyire érték el céljukat, és milyen feladatok várnak ránk a következő években? •**

A PAIRS projekt átfogó célja, hogy csökkentse a Dél- és Kelet Európában élő roma népesség társadalmi lemorzsolódását esélyteremtő programok összehangolt mód-

szereivel. Az eredményes roma integrációs programok nemzetközi összegzését és annak európai bemutatását célzó projektet 2012 novemberében magam indítottam újtára. Hazánk 2011 novemberében Európában elsőként fogadta el és nyújtotta be felzárkózási stratégiáját az Európai Bizottságnak. A Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégia minden szegénységben élő ember számára kiutat kínál, s különösen fontos, hogy a megfogalmazott célokat csak közösen, a különböző szereplőkkel, köztük a civil társadalom képviselőivel lehet elérni, amiben szerepet játszik a Magyar Máltai Szeretetszolgálat is számos önálló programjával. A Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégiával összhangban a komplex, átfogó megoldásokat támogatjuk, ami többek között a bölcsődétől egészen az egyetemig segíti a halmozottan hátrányos helyzetűek, köztük roma fiatalok integrációját, és ehhez évtizedek kitartó, szisztematikus munkájára van szükség. Az elmúlt négy évben számos eredményt értünk el. Ma Magyarországon jelenleg mintegy 100 Biztos Kezdet Gyerekház működik, az ország hátrányos helyzetű területein a Gyerekesély program, a Tanoda- és második esély típusú programok, illetve a hazai és nemzetközi testvér-iskolai programok összesen több mint 16 ezer gyermekhez jutnak el. Az Útravaló Ösztöndíjprogramban megjelent a teljesítmény fogalma, ami korábban hiányzott. A magyarországi cigányság felzárkóztatásának egyik kulcsa a jövőt építő roma értelmiség képzése, a középosztály megteremtése: ennek érdekében támogattuk és támogatjuk a Keresztény Roma Szakkollégiumok létrehozását és működését. Átalakítottuk a szociális földprogramot, amely egyedülálló az európai szociálpolitikában, és összekapcsoltuk a közfoglalkoztatással. A 8 helyszínen lezajlott modellprogramot követően 40 komplex telepprogram keretében 59 szegregátumban indult el a munka a telepszerű lakhatási körülmények között élők integrációjára érdekében.

• **Milyen célokat tűzött maga elé a következő négy évre szociális területen? Milyen szakmai kihívások várnak Önre? •**

A családok további megerősítése és a családok szétesésének megelőzése, hiszen a legjobb szociálpolitika a megelőzés. Mindebben már eddig is sokat segített a Máltai Szeretetszolgálat a kormánynak. A vörösiszap-katasztrófa és az évszázad árvize során tapasztalt példátlan összefogás is bizonyítja, hogy jó úton járunk.

interjú

Nincs külön útja a cigányságnak

**Beszélgetés
Czibere Károly
szociális
államtitkárral**

Szociális államtitkárként első hivatalos útja a tatabányai Mésztelepre vezetett, ahol a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programjának helyi tapasztalataival ismerkedett meg. Czibere Károly a Református Szeretetszolgálat irodavezetőjeként fogadta el Balog Zoltán, az emberi erőforrások miniszterének felkérését, így az EMMI szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárságának munkáját most egy olyan politikus irányítja, aki a szakmát a mindennapos gyakorlatból is ismeri.

• Bár korábban a közigazgatásban is dolgozott, most mégis egy egyházi karitatív szervezet éléről érkezett a minisztériumba. Hogyan boldogul az államigazgatási teendőkkel, a rengeteg sürgető feladat nem takarja ki a távoli célokat? •

Nagyon fontos volt, hogy olyan munkatársakkal dolgozzak együtt, akik egyszerre látják a célt és a hozzá vezető utat. A két helyettes államtitkár, Nyitrai Imre és Langerné Victor Katalin nemcsak jó szakember, hanem jó vezető is, ők a hosszú távú víziók mellett a feladatok racionalizálásában, konkrét intézkedésekre bontásában is járatosak. Képesek úgy a napi feladatokra fókuszálni, hogy közben nem veszítik el a távlati célokat sem szem elől.

• Melyek a legfontosabb céljai? •

Nem nekem vannak távlati céljaim, hanem a kormánzatnak. Amikor Balog Zoltán miniszter úr felkért, az volt a kérdés, hogy a tudásommal, szakmai felkészültségemmel, tapasztalataimmal hogyan segíthetem ezek megvalósulását. Azért vállaltam el, mert úgy gondolom, a Református Szeretetszolgálatnál Isten engem arra készített fel, hogy erre a kihívásra jó választ tudjak adni. Ami viszont a távlati célokat illeti, négy nagyobb kérdés köré lehet csoportosítani őket. Az első a felzárkózás, a második a szociális intézményrendszer, a harmadik a gyermekvédelem, a negyedik a segélyezés. A kormányzat társadalmi felelősségvállalásának középpontjában a felzárkózás ügye áll.

• Bocsnát, a társadalmi felelősségvállalásról jobbra a multinacionális nagyvállalatok PR felelőseitől hallunk, amikor valami gyűjtés eredményét jelentik be. •

Lehet rá más szót is mondani, nevezhetjük társadalompolitikának is, én azonban a társadalmi felelősségvállalást szoktam használni, mert ez jobban kifejezi azt az elkötelezettséget, amivel a szociális ügyek és a társadalmi kohézió felé fordul a kormány. A felzárkózás kapcsán el kell mondani: előfordul, hogy a leghátrányosabb helyzetű családokat a szociális ellátórendszer sem éri el. A legmélyebb nyomorban élő, a társadalomból kiilleszkedő emberek élete ördögi körbe zárul, ahol a negatív hatások egymást erősítik. Ezt a kört a gyermekkorban lehetne megszakítani, úgy, hogy a családok gyerekei magas

minőségű szolgáltatásokat kapnak az intézményekben. Nemcsak az iskolában és a kötelezővé tett óvodában, hanem már a három év alattiak számára kiépülő Biztos Kezdet Gyerekházakban is. De említhetném a Komplex telep-programot és az Útravaló ösztöndíj programot is. A következő hónapok fontos feladata lesz az eddigi felzárkózási programok értékelése, hogy

1 | 2

1. Czibere Károly: Tudom, melyik szervezet milyen munkát végez
2. A Vecsei Miklós kalauzolja a szociális államtitkárt első hivatalos útján a tatabányai Mésztelepen

ami eredményes, azt továbbvigyük, és fejlesszük, mint például a foglalkoztatásban, ahol több tízezer roma embert sikerült elérni. Persze fontos, hogy ezek a kezdeményezések helyben is összehangoljanak, ne csak az államtitkárok beszéljenek egymással, hanem a településen is összeérjenek a segítő programok, hogy a krízisben lévő családokat valóban segítsék.

• **Van valami vezérlő elve a felzárkózásnak?** •

Röviden talán az, hogy nincs külön útja a cigányságnak és a többségi társadalomnak. Biblikusan azt szoktuk mondani, hogy egy szívet és egy utat adott nekünk a Teremtő.

• **Milyen elképzelésekkel vágott neki a másik három területnek?** •

Az intézményrendszer egy óriási nagy rendszer, sok szempontból rugalmatlan, és a szabályozása is elavult. Bizonyos részterületeken komoly átalakításra lesz szükség. A legfontosabb kérdés, hogy az ellátottaknak mi a jó, ennek kulcskérdése a minőség. A jelenleginél jóval nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy a szolgáltatások mennyire teljesítményorientáltak, mennyire eredményorientáltak, és hogyan hasznosul a rájuk fordított közpénz. A Győri Péterék által használt „tekopoldus” metafora nagyon kifejező. Szeretném továbbvinni a fogyasztóközpontú intézmények kitagolását, a jelzőrendszeres házigondozás fejlesztését. A gyermekvédelemben a nevelőszülőkre több feladat hárulna, de a szakellátás fejlesztése is fontos. Ami pedig a segélyezést illeti, régóta húzódozó kérdéseket kell rendeznünk. A segélyezési rendszerek nem érnek össze, ahány önkormányzat, annyiféle segélyezési politika létezik. Az önkormányzatok finanszírozása jelentősen átalakult az elmúlt években, most újra gondolhatjuk, hogyan tudják végezni a segélyezéssel kapcsolatos feladataikat. A legfontosabb, hogy a segély nem önmagá-

ban áll, hanem együttműködési kötelezettség társul hozzá. Az elmúlt négy évben sok minden történt, a segélyek egyre nagyobb hányada jutott el a legsős rétegekhez, célzottabbá vált az egész, és a munkára ösztönző hatás is megjelent. A következő kérdés az, hogy mennyire tudjuk komplexen kezelni a családok problémáját. Lesz-e mellettük egy mentor, egy kísérelő, aki egyszerre látja a család összes problémáját, és segít menedzselni ezek megoldását?

• **Mennyiben támaszkodik a civil szervezetekre?** •

Amennyire csak lehet. Nemrégiben egy új egyeztetési mechanizmust indítottunk el az egyházakkal, négy évre előre megbeszéltük az egyeztetések rendszerét és időpontjait. Persze,

attól, hogy valami civil, még nem feltétlenül jó. Miatán magam is közülik érkeztem, tudom, melyik szervezet milyen munkát végez, ki az, aki ténylegesen dolgozik és ki az, aki csak mutatja. Én a szakmai eredményesség alapján teszek különbséget, az első utam nem véletlenül vezetett a tatabányai Mésztelepre, a Máltai Szeretetszolgálat programjához. Ez egy erős jelzés volt. Azt üzentek, azokkal szeretnék együttműködni, akik azt a megközelítést alkalmazzák szociális ügyekben, amit én is vallok, és akik hiteles példát mutatnak.

• **A névhasználaton kívül milyen közös tulajdonságokat lát a Református Szeretetszolgálatban és a Magyar Máltai Szeretetszolgálatban?** •

Alapvetően a szemléletmódjukat. Mindkét szervezetnél nagyon erős a keresztyén indíttatás, mindkettő a keresztyén értékekre alapoz, és ezzel próbálja meghaladni a szociális munka eszköztárát. Én abszolút komolyan úgy gondolom, minket nemcsak a belső emberi tartásunk és a humán munkát indít arra, hogy segítő kezet nyújtsunk a másiknak, hanem az, aki annak idején meghalt értünk a keresztyénen. Ha az ő személyes példája ösztönöz, és én az ő nyomdokain akarok járni, akkor valójában nem én cselekszem, én csak eszköz vagyok. Ez a nagy különbség. A szociális munkában két ember van, a segítő és a segített, a kettőjük kapcsolatát tananyag rögzíti, viszonyukat etikai szabályzat is taglalja. De ha már diakóniáról beszélünk, a keresztyén segítségnyújtásban mindig hárman vannak: a cselekvő Jézus Krisztus, én, az ő eszköze, és a felebarát, akin segítünk. Kívülről nem látszik a különbség, de a belső motiváció és az eszközrendszer teljesen más. Ez más megközelítési mód, aminek az eredményei éppúgy láthatók, és mérhetők. És, sokszor még jobb is.

kitekintő

Máltai rendtagok roma integrációs programjai Szlovákiában

A Magyar Máltai Lovagok Szövetségének Kelet-Szlovákiában élő tagjai 2009-ben kezdeményezték a roma-integrációs projekteket. F. O'Donnell-nek, a Rend nagykövetének kezdeményezése nyomán 2010 decemberében a Rend önkéntesei projekt javaslatot készítettek elő „Roma gyermekek integrációja” címmel. A programot a Máltai Rend a Szlovák Köztársaság kérésére indította be, az időközben elhunyt svéd Mr. Åke Lindén anyagi támogatásával.

Írta :: Džuppa-Szemere Péter C.G.M.

A tulajdonképpeni munka a terepen 2011 novemberében indult meg. A projekt elsősorban a halmozottan hátrányos helyzetben élő, még nem iskoláskorú gyermekekre koncentrál, és négy egységből áll, különböző helyszíneken:

- Nyitra – Orechov Dvor: a Misszinárius Nővérek által vezetett Közösségi Központ támogatása;
  - Kassa – Lunik IX: A Szaléziánusok Don Bosco pasztorációs központjának támogatása;
  - Kassa – Lunik IX.; Semsey Ilona De.H.D. MMLSz tag által menedzselt projekt, melynek tevékenysége a roma iskolás gyerekek megsegítésére irányult, 2012-ben sikerrel zárult. A fő cél a szlovák nyelv és írásbeliség, számítógép használati ismerete, valamint alapvető közösségi készségek elsajátítása volt, keresztény értékek és szempontok közvetítésével.
  - Olajpatakon Mikulášik Peter C.G.M., MMLSz tag, és Bartošová Éva polgármester asszony a még nem iskoláskorú roma gyerekek családjait segítik. A kelet-szlovákiai elszigetelt roma településen indult projekt célja a gyerekek nyelvi integrálása, előkészítése az általános iskolára, az alapvető higiéniai ismeretek, a viselkedési és étkezési szokások elsajátítása és a közösségben való életre történő felkészítés.
- Az óvodáskorú gyermekek részére létesítendő központ-

hoz megvásárolt épület felújítása Olajpatakon befejezés előtt áll. Az adminisztrációs és személyi előfeltételek is megteremtődtek, a munka már 2013-ban megindult 15-20 gyermekkel.

Mindezek a projektek sikeresen zajlanak. A szlovákiai Máltai Segélyszolgálat tagjai és önkéntesei munkacsoportokat alkotva működnek, főként Pozsonyban, Kassán, Késmárkon és Nyitrán. A roma projekteken kívül sok más program is zajlik a rászoruló megsegítésére.

1. A harmadik alprojekt: Kassa-Lunik IX 1 – Mons. Pásztor Zoltán Ch.C.H. diákokkal beszélget
2. A projektmenedzser Semsey Ilona De.H.D. iskolásgyermekkel, a számítógépes gyakorlatnál
3. Olajpatakon – Óvodások roma oktatási központja. A képen Bartošová Éva, Olajpatakon polgármestere, Mikulášik Péter C.G.M. projektmenedzser
4. Olajpatakon – Egy tanár az óvodásokkal

Humanitárius segély a gázai túlélőknek

A Máltai Rend betlehemi kórháza alapvető gyógyszereket küld a Gázai övezet központi általános kórházába

A legutóbbi gázai konfliktus katasztrófálisnak bizonyult: több mint 2000 halott, 9500 sebesült, és a lakosság közel egynegyede otthonának elhagyására kényszerült. Minden infrastruktúra súlyosan megsérült. Számos kórház és egészségügyi központ megsemmisült, vagy megrongálódott a harcok során.

A Szuverén Máltai Lovagrend reméli, hogy a lapzártánk idejére létrejött tűzszünet valóban véget vet a fegyveres konfliktusnak a Gázai övezetben, és hogy a humanitárius támogatás elérheti a legsérülékenyebb társadalmi csoportokat.

A kevés, még mindig működő kórház túlsúlyolt, és nem tud megbirkózni külső támogatás nélkül a több ezer sebesülttel. A Máltai Rend Szent Család kórházát Betlehemben, hogy támogatást szervezzen az Al-Shifa általános kórháznak: a közelmúltban több raklap gyógyszert és eszközöket küldtek Gázába.

A palesztín Egészségügyi Minisztérium kérésére, a betlehemi kórház egészségügyi személyzete készen áll önkéntes alapon Gázába indulni, ha a helyzet rosszabbodna. A Máltai Rend kórháza Betlehemben készen áll arra, hogy betegeket és sebesülteket fogadjon, ha átszállítják őket a gázai kórházakból Ciszjordániába.

A Malteser International, a Máltai Rend nemzetközi humanitárius segélyszervezete vizsgálja annak a lehetőségét, hogy török partnere, a nemzetközi Kék Félhold, és egy csoport egykori alkalmazottján keresztül nyújtsa támogatását Gázában. A Malteser International azt is vizsgálja, hogy hogyan segítheti a térségben lévő menekülteket és kitelepítetteket a Szuverén Máltai Lovagrend nemzetközi hálózatán és struktúráin keresztül.

1

2

1. Több raklapnyi gyógyszert és egészségügyi eszközöket küldtek a Gázai övezetbe
2. Egész kórházak megsemmisült készleteit kellene pótolni

a hit védelme

Magyar újpogányság

Minden népnek van eredetmondája, őstörténete, ez a nemzetné válás folyamatában egy fontos tényező. Léteznek több ezer éves nemzetek, de a nemzetné válás napjainkban is tetten érhető jelenség, e miatt a népek őstörténete időben, ismeretanyagban és tárgyi emlékekben meglehetősen vegyes. Az őstörténet a történelemtudomány része, tehát tudomány, ezért magán kell viselnie a tudományos módszerek jegyeit. Csak a tudományosan bizonyított tanítások fogadhatók el, viszont minden tudomány mellett helye van a feltevéseknek, hipotéziseknek. A megismerési folyamatban ösztönző, ha a kutató hipotézissel rendelkezik, mi több, hisz benne, de amint bebizonyította feltevését, az megszűnik mint hipotézis, és tudományos eredménnyé alakul át.

A publikációkban meg kell különböztetni a tudományos módszerekkel bizonyított tételeket a bizonyításra váró feltevésektől. Sajnos, a nemzetünk őstörténetének kutatása területén megjelent bőséges irodalom között számos olyan akad, mely tényként közöl bizonyításra váró feltevéseket, s ezzel együtt egyes tudományos eredményeket vagy elhallgatnak, vagy bizonyítás nélkül valótlannak minősítenek. Ezek célja egyrészt az ismereteket keresőkben a zavarkeltés, a

Írta :: Legeza László

A Máltai Rend ismert jelmondata: „Tuitio fidei et obsequium pauperum” (A hit védelme és a szegények szolgálata) rámutat a Rend fő tevékenységeire. E kettős feladat legtöbbször egyszerre van jelen a máltai munkában, hiszen a szegények szolgálata a leghitelesebb tanúságtétel Jézus Krisztus tanítása és Egyházunk mellett. Ugyanakkor számos esetben szükség van közvetlenül is védeni hitünket. A most kezdődő cikksorozatunkban néhány veszélyre szeretnénk felhívni a figyelmet, melyek hitünket igyekeznek próbára tenni.

tudományos ismeretek leminősítése, bizonytalanná tétele, végül a nemzetek egymás alá vagy fölé rendelése. Az őstörténetünkkel kapcsolatos téves, rossz szándékú tanok egy része kifejezetten a Katolikus Egyház ellen igyekezik kifejteni káros hatását.

Az egyik áltudományos tanítás szerint népünk mezopotámiai, pártus eredetű, mi több, maga Krisztus Urunk is e néptől származtatható, tehát magyar. A tan hívei arra hivatkoznak, hogy őstörténetünkben fellelhetők bizonyos mezopotámiai eredetű elemek (rovásírás, egyes szavak stb.). Ez valóban így van, azonban ezek a vándorlásunk során befogadott, az arab hódítások elől északra menekült mezopotámiai népcsoportoktól származhatnak. A magyar őstörténet ismert, bizonyított elemei oly bőségesek és szépek, hogy nem szorulnak tudományosan nem igazolható kiegészítésekre.

Többen próbálják elhitetni, hogy Szent István „tűzzel-vassal” terjesztette a kereszténységet népünk körében. Ezt a tanítást

sem támasztja alá semmilyen írásos forrás, és a Kárpát-medencében feltárt több ezer sírban sem találtak erre utaló nyomot. Feljegyezték azonban, hogy Szent Adalbert, Szent Gellért és a bizánci Hierotheosz püspök milyen eredményesen térítették. Sikerüket az is segíthette, hogy őseink a több évszázadon át tartó vándorlásuk során megismerkedtek a kereszténységgel, így az nem volt idegen számukra, ugyanakkor még nem voltak keresztények, hiszen nem volt papságuk, templomuk.

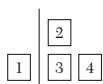

Másik hamis elmélet szerint a magyar alapítású pálos rendnek van egy titka, mely szerint ők az ősi sámán hitet voltak hivatottak átmenteni a kereszténységbe, Boldog Özséb valójában a kereszténység elől a Pilis barlangjaiban menekült táltosokat gyűjtötte maga mellé. E feltevést semmi sem támasztja alá, ugyanakkor bomlasztó célja a Napnál világosabb.

Egyre több ún. „magyar őspogányság” jelenség érhető tetten, akad köztük táltos iskola is. E tudományos alaposságot teljes mértékben nélkülöző megélhetési tevékenységek bizonyos igényeket kielégítenek, ezért hosszabb-rövidebb ideig fenn tudnak maradni.

A katolikus hit védelme területén figyelemre méltó a Pozsonyi Gábor Attila által működtetett <http://www.depositum.hu/> honlap, valamint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009. szeptember 20-án kiadott körlevele, mely szerint Pál apostol figyelmeztetése napjainkban is

időszerű: „Mert jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják” (2Tim 4,3-4).

1. Hatra, a pártusok fővárosa (Fotó: Legeza L.)
2. Szent Gellért (indafotó)
3. Szent Hierotheosz, a magyarok első püspöke (Korényi János festőművész munkája)
4. Bezdédi tarsolylemez (MNG)

szolgálat

Egy árvízi önkéntes naplójából

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat humanitárius segítséget nyújt a bosznia-hercegovinai Dobojban. A település házáit májusban kétméteres magasságban borította el az árvíz, a Szeretetszolgálat önkéntesei augusztusban még az átázott falú házak kiszárításában segítkeznek. Az alábbiakban az egyik helyszínen tevékenykedő önkéntes szubjektív feljegyzéseit adjuk közre.

„Boszniai árvíz 2014”

Az internetet használók májust követően a fenti címet beírva száznál több képet láthattak a neten és szörnyülködhetnek felettük; köztük én is. Elég hamar figyelmeztetett egy kedves rokonom, hogy jelentkeznek önkéntes tolmácsnak az árvíz sújtotta Doboj és Maglaj térségében.

Első utam Belgrádba vezetett a Katolikus Karitászház teherautóján, június közepén, amikor az Obrenovac térség takarításához szükséges lapátokat, fertőtlenítő és takarítószeret és egyéb segély küldeményt szállítottunk. Ezt követően jelentkeztem a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnál önkéntesnek. A katasztrófavédelem vezetője hamarosan megkeresett azzal a céllal, hogy a két hónapra kiköltöző segítő szolgálatnak együtt keressünk megfelelő lakást Doboj térségében.

Egy hónappal az árvíz követően a minket fogadó kép még mindig kétségbeejtő volt. Az utak mentén mindenütt halomban tornyosultak az elázott parketták, agyagos bútorok, ajtók, ablakok és a meghatározatlan szeméthalmozatok vég nélkül. Modern világunkban a levonult ár szomorú nyoma a faágakon és a kerítéseken fennakadt műanyag zacskók és maradványok halmaza.

A helyi muzulmán lakosság nagy örömmel és hálával fogadta a jövetelünket, első perctől kezd-

ve nagy igény volt a falszáritó gépeinkre. Elsősorban a földszintes házak voltak a listán, a 3 év alatti kisgyermekes családok, a beteg és idős lakosok ingatlanjai.

A berendezések a zárt helyiségben hőt termelnek, ezáltal a falban lévő pára a

készülékben lecsapódik. A háztartásokban több száz liter vizet tudtak kivonni a falakból. A legnagyobb teljesítmény 1.250 liter víz volt mindamelllett, hogy a hiányzó ajtót fólia helyettesítette.

Azt a lelki terhet, amit nekik kell viselniük, feldolgozniuk, nem könnyű elképzelni. 19 évvel a helyi súlyos polgárháborút követően ez az őket sújtó sorozatos árvíz embert próbáló. A jelenlegi árvíz minden eddigi, őket ért árvízet meghaladó volt - a településeken 2-3 napig állt a 2 m körüli szennyes ár! Volt, ahol a terméskő alapú ház egy oldalát vitte ki a víz; volt, hogy a víz távozására több helyen kifúrták a falat, hogy kifolyjon a víz a házból. Fényképeztünk földcsuszamlásban teljesen megdőlt házat.

Az ittlétünk során megismert emberekről nagy tisztelettel és szeretettel kell szólnom. Az életbe kapaszkodásuk, a hitük olyan erővel munkál bennük, hogy mindenem felül tudnak emelkedni és újult erővel haladnak előre. Nem könnyű ezt teljes valójában bemutatnom, hiszen egy középkorú asszony nemrég kétszer is elírta magát az átélt borzalomra visszagondolva, de talán önmagáért beszél, hogy az árvíz követően szinte mindenki újra vetette a kertjét és most már termésük van! Számos alkalommal a tőlük kapottakból főztük az ebédünket.

Máltai Hírek :: A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja :: Felelős kiadó az MMLSZ és az MMSZ elnöke :: Főszerkesztő Wettstein János :: Szerkesztőség Legeza László, Romhányi Tamás, Tihanyi Gábor :: E-mail communications@maltai.hu :: Az MMLSZ címe 1014 Budapest, Fortuna u. 10. :: Honlap www.mmlsz.hu :: E-mail mmlsz@t-online.hu :: Fax 1-375-5174 :: Az MMSZ címe 1125 Budapest, Szarvas Gábor út 58-60. :: Honlap www.maltai.hu :: E-mail mmszok@maltai.hu Fax 1-391-4728 :: Készítette Folprint Nyomda :: Lapterv BrandAvenue

Támogassa Ön is a Máltai Szeretetszolgálatot! Adományát akár okostelefonján keresztül is eljuttathatja négy gyors lépésben:

1 :: Töltse le a MasterCard Mobile alkalmazást, és regisztrálja MasterCard® vagy CVC-kóddal ellátott Maestro® bankkártyáját! 2 :: Olvassa be a támogatni kívánt szervezet QR-kódját a MasterCard Mobile alkalmazáson keresztül! 3 :: Válassza ki az adományozni kívánt összeget! A minimális összeg 3000 Ft. 4 :: Az mPIN kód megadásával engedélyezze a tranzakciót! Köszönjük!